



ارزیابی میزان پایایی اسکورهای بالای حرکتی در گله های شیری

شهرزاد شفیق^۱، امین خاقانی^۲، فائزه علیپور^۱، ارسلان کلامی^۱، احمد رضا محمد نیا^۲

۱- دانشجوی سال آخر دکترای دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه فردوسی مشهد

۲- شرکت بهبود دام سپاهان، اصفهان، ایران

۳- دکتر احمد رضا محمد نیا، دانشیار بخش جراحی، گروه علوم درمانگاهی دانشگاه فردوسی مشهد
آدرس پست الکترونیکی ارائه دهنده مقاله: shafighsharzad@gmail.com

مقدمه: امروزه لنگش یکی از مهمترین مشکلات سلامت در گاو شیری است که عملکرد اقتصادی واحد تولیدی را تحت تاثیر قرار میدهد. هر مورد لنگش باعث کاهش تولید شیر در هر دوره شیرداری شده و می تواند درصد بالایی از حذف های اجباری گله را به خود اختصاص دهد. لنگش نتیجه اثر عواملی همچون تغذیه، محیط، عفونت، ژنتیک، شکل سم و رفتار حیوان می شود که همگی این عوامل در ارتباط متقابل با یکدیگر هستند.

یکی از روش هایی که برای تعیین میزان و شدت لنگش به کار میرود سیستم اسکور بندی ۵ شماره ای اسپرچر است که در آن گاوها بر اساس حالت پشت، اندامهای حرکتی و حرکت سردر طی حرکت نمره دهی می شوند. اسکور ۱ نشان دهنده گاو سالم و اسکور ۵ به معنای گاو با لنگش شدید می باشد. مطالعه حاضر به منظور ارزیابی میزان پایایی اسکورهای بالای حرکتی در گله های شیری طراحی شده است. مواد و روش کار: مطالعه حاضر در یک گله گاو شیری با ۴۰۰۰ گاو دوشا که به طور معمول برنامه های مراقبت از سم در آن اجرا میگردد، انجام شد و پایایی اسکور ۵ حرکتی در هر ۲ ماه متوالی در طول ۶ ماه بررسی شد. برای نیل به این منظور تنها گاوهایی انتخاب شدند که در طول حداقل ۲ ماه دارای اسکور حرکتی ثبت شده بودند.

نتایج و بحث: در این مطالعه از بین ۱۳۱۷ راس گاو مبتلا به اسکورهای ۴ و ۵ حرکتی در سیستم اسپرچر، تعداد ۶۵ راس در ماه بعد کماکان همان اسکور حرکتی را نشان می دادند، که این عدد از ۴۳/۵۵٪ تا ۵۶/۹۹٪ در ماه های مختلف متغیر بود.

با توجه به نتایج فوق شاید بتوان گفت با حداکثر میزان فعالیت در برنامه مراقبت از سم بیش از نیمی از گاوها در ماه بعد نیز در اسکور بالای حرکتی مانده اند که میتواند نشان دهنده نیاز این فرآیند به زمان و نیز نقش سایر عوامل در ایجاد آن باشد.

کلمات کلیدی: لنگش، اسکور حرکتی، مراقبت از سم.